

Notitie aanpassing compensatie habitat kleine marterachtigen

Projectnaam: Buitenhavenweg te Lelystad

Kenmerk: 4512062.004(00)

Datum: 28 augustus 2026

Onderwerp: Aanpassing compensatie habitat op activiteitenplan

1 Inleiding

In opdracht van Equinix heeft RSK Netherlands naar aanleiding van de voorgenomen nieuwbouw van een datacentrum een vergunningsaanvraag met bijbehorende activiteitenplan geschreven voor de Buitenhavenweg 45 te Lelystad. In het activiteitenplan is beschreven dat zes hectare habitat wat verloren gaat bij de aanleg van het datacentrum elders gecompenseerd moet worden.

Het plangebied heeft een oppervlakte van circa 10 hectare. Hiervan verdwijnt door de ontwikkeling van het datacentrum circa 6 hectare potentieel leefgebied voor kleine marterachtigen. Dit leefgebied bestaat voornamelijk uit verruigd braakliggend terrein met plaatselijk ruigtevegetatie en kruidenrijke vegetatie.

Historisch was het plangebied in gebruik als agrarische grond. Tot het staken van het agrarisch gebruik werd het terrein regulier beheerd en gemaaid overeenkomstig een geldende gedragscode. Hierdoor was gedurende lange tijd geen sprake van geschikt of optimaal leefgebied voor kleine marterachtigen. Pas nadat het reguliere beheer is beëindigd, is verruiging ontstaan en hebben zich plaatselijk vegetaties ontwikkeld die dekking en foerageermogelijkheden kunnen bieden aan kleine marterachtigen. De huidige geschiktheid van het terrein is daarmee relatief recent ontstaan en betreft voornamelijk secundair leefgebied van tijdelijke aard.

Hoewel het terrein als potentieel leefgebied kan functioneren, is de habitatkwaliteit binnen een groot deel van het plangebied beperkt. Met name de centrale delen bestaan uit relatief open terrein zonder structuurvariatie, beperkte dekking en een beperkt aanbod van duurzame rust- en verblijfplaatsen. De meest geschikte onderdelen van het huidige leefgebied bevinden zich langs de randen van het plangebied, waar aansluiting aanwezig is op bestaande groenstructuren, struweel en andere elementen die dekking bieden.

Kleine marterachtigen zijn voor hun functioneren voornamelijk afhankelijk van een samenhangend netwerk van verblijfplaatsen, verplaatsingsroutes die dekking bieden en geschikt foerageergebied. De functionele waarde van een gebied wordt daarom niet uitsluitend bepaald door de oppervlakte, maar vooral door de kwaliteit en samenhang van deze elementen. Het BIJ12 Kennisdocument Kleine Marterachtigen beschrijft dat de functionele leefomgeving bestaat uit verblijfplaatsen, voedselbeschikbaarheid en verbindingen tussen leefgebieden.

Voor het activiteitenplan is uitgegaan van een 1 op 1 compensatie van marginaal geschikt habitat. Echter is de 1 op 1 compensatie gerevalueerd door niet uitsluitend te kijken naar het areaalverlies van circa 6 hectare, maar naar de ecologische functies die daadwerkelijk verloren gaan. Hierbij is vastgesteld dat het merendeel van de verloren oppervlakte bestaat uit foerageergebied van relatief lage kwaliteit dat pas recent geschikt is geworden voor kleine marterachtigen en waarin duurzame verblijfsmogelijkheden grotendeels ontbreken.

Binnen het compensatiegebied wordt circa 1 tot 2 hectare leefgebied ingericht dat specifiek wordt afgestemd op de habitatvereisten van kleine marterachtigen. Dit gebied wordt direct aangesloten op bestaande groenstructuren zodat uitwisseling met het omliggende landschap mogelijk blijft. Binnen dit gebied worden onder andere de volgende elementen gerealiseerd:

- kruidenrijke ruigtevegetaties met permanent extensief beheer;
- dicht struweel met inheemse vruchtdragende soorten;
- takkenrillen en takkenhopen als schuil- en verblijfplaatsen;
- marterkasten;
- verbindingen met de bestaande groenstructuren die dekking bieden;

- gefaseerd beheer waardoor permanent dekking aanwezig blijft.

Hierdoor ontstaat een leefgebied waarin de voor kleine marterachtigen essentiële functies ruim vertegenwoordigd zijn. De dichtheid aan verblijfsmogelijkheden, dekking en verbindende structuren binnen het compensatiegebied is aanzienlijk hoger dan binnen het huidige verruigde terrein. Daarnaast wordt de kwaliteit van de bestaande groenstructuren rondom het plangebied versterkt door uitbreiding van ruigtevegetaties, struweelontwikkeling en ecologisch beheer.

2 Conclusie

Vanwege bovengenoemde substantiële kwaliteitsverbetering wordt de compensatieopgave niet ingevuld door een oppervlaktecompensatie van 1:1. De compensatie richt zich op het duurzaam behouden van de functionele leefomgeving. Het verloren areaal bestaat grotendeels uit recent ontstaan leefgebied met een lage tot matige habitatkwaliteit, terwijl de compensatie bestaat uit doelgericht ingerichte leefgebieden die specifiek zijn afgestemd op de ecologische eisen van kleine marterachtigen. Door de aanleg van circa 1 tot 2 hectare hoogwaardig ingericht leefgebied, gecombineerd met versterking van de omliggende groenstructuren, blijven de functies van foerageergebied, dekking, verblijfplaatsen en verbindingen behouden en worden deze kwalitatief verbeterd.

Deze benadering sluit aan bij het uitgangspunt dat voor kleine marterachtigen de functionaliteit van de leefomgeving bepalend is voor het behoud van de soort en niet uitsluitend de totale oppervlakte aan potentieel leefgebied.

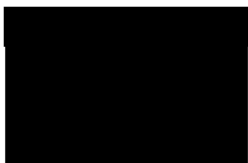
Opgesteld door:

RSK Netherlands

Gecontroleerd en vrijgegeven door:

RSK Netherlands

